

ner eller selskaber og andre skattesubjekter, hvorpå den skattepligtige har væsentlig indflydelse.

Betingelsen i nr. 2 er opfyldt, hvis det på grundlag af samtlige omstændigheder kan sandsynliggøres, at dispositionen er tilrettelagt og gennemført netop for at opnå skattefordelen. Opnåelsen af skattefordelen skal være det væsentligste motiv for dispositionens gennemførelse. Dette udelukker ikke, at der kan være andre mere eller mindre væsentlige motiver af ikke skattemæssig karakter, der har været motiverende for dispositionens foretagelse.

Efter nr. 3 skal en beskatning efter de regler, som svarer til dispositionen i den form og med det indhold, hvormed den umiddelbart fremstår, anses for at stride mod disse regler og/eller andre beskatningsregler. Bedømmelsen af, om en beskatning på grundlag af dispositionen »må anses for at stride mod« beskatningsregler, må ske ved en konkret bedømmelse i det enkelte tilfælde. Ved bedømmelsen har ikke mindst de *overordnede* hensigter med de pågældende regler stor betydning. Inden for f.eks. området for skattemæssige afskrivninger kan man fremdrage den bag afskrivningsreglerne liggende hensigt om at give skatterabat på f.eks. maskinanskaffelser for at stimulere til nyinvesteringer i takt med, at maskinerne slides og ældes som følge af brugen. Den grundliggende hensigt må medføre, at køb/salg af afskrivningsberettigede aktiver mellem nærstående personer m.v. (f.eks. fra person til eget selskab) efter omstændighederne må anses for at stride mod afskrivningsreglerne, idet der ikke her sker nogen reel nyinvestering.

Til § 4

Gennem skattereglernes udformning er der gjort op med, hvilke eventuelle fordele der skal tilkomme skatteyderne. De skattemæssige retsvirkninger knytter sig til beskrivelsen af dispositionen, således som denne foretages under anvendelse af bl.a. retlig og økonomisk terminologi. Dette gælder således også for de beskatningsregler, som omhandler skattemæssige fordele.

Foretager en skatteyder derfor en disposition, der netop på grund af dennes udformning giver en skattefordel, som ikke er forenelig med skattereglerne (jfr. § 3, nr. 3), hænger dette ofte sammen med, at den valgte disposition i sin form og med sit indhold ikke helt dækker de underliggende økonomiske og/eller retlige realiteter.

Dispositionen skal derfor omformuleres og gives en form og et indhold, som svarer til disse realiteter. Herefter skal man anvende de beskatningsregler, som svarer til denne omformulerede disposition.

Er det ikke muligt at omformulere dispositionen som anført, eller vil en sådan omformulering føre til et urimeligt beskatningsresultat, skal man anvende de beskatningsregler, som skulle have været anvendt, dersom der overhovedet ikke var foretaget nogen disposition.

Til § 5

Loven finder anvendelse ved behandlingen af ethvert spørgsmål om beskatning, som finder sted på ikrafttrædelsestidspunktet eller senere.